

ГО «УКРАЇНСЬКЕ НАУКОВЕ МЕДИЧНЕ ТОВАРИСТВО ЛІКАРІВ-ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІВ»
ДУ «ІНСТИТУТ ОТОЛАРИНГОЛОГІЇ ім. проф. О.С. КОЛОМІЙЧЕНКА НАМН УКРАЇНИ»

**Журнал
вушних,
носових
і горлових
хвороб**

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ
ДВОМІСЯЧНИЙ
ЖУРНАЛ

Заснований у січні
1924 року

№ 5-с

жовтень
2018

Спеціальний випуск «Журналу вушних, носових і горлових хвороб» присвячено роботі Щорічної традиційної осінньої конференції Українського наукового медичного товариства лікарів-оториноларингологів з міжнародною участю «Сучасні досягнення в оториноларингології» (1-2 жовтня 2018 р.).

Відповідальна за випуск: Холоденко Т.Ю.

Адреса редакції: 01680, м. Київ-680, вул. Зоологічна, 3. Телефон: 483-12-82

Підписано до друку 17.09.2018 р.
Формат 60x84₈. Друк офсетний. Тираж 1000 прим. Замовлення №

Виготовлено у ТОВ «Вістка».

промываний лакун и введением раствора в лакуны оказывал выраженный бактерицидный эффект. Выраженный лечебный эффект Бетадинасвязан с действием комплекса йода и полимера поливинилпиролидона, который длительное время выделяет йод, оказывая быстрое

пролонгированное бактерицидное действие: противомикробное действие на бактерии, вирусы, грибы и простейших. После лечения слизистая оболочка зева и языка была чистой, в лакунах отсутствовало патологическое отделяемое.

© Ф.Д. Евчев, В.В. Гаевский, А.Ф. Евчева, Д.Ф. Евчев, 2018

A.Ф. ЄВЧЕВА (ОДЕСА, УКРАЇНА)

КЛІНІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОЇ ДІАГНОСТИКИ ЗНАЧИМІХ ОЗНАК ДОБРО-І ЗЛОЯКІСНИХ НОВОУТВОРЕНЬ ШКІРИ ГОЛОВИ, ШІЙ І ТУЛУБУ

Відомо, що злюкісні захворювання людини є однією з найважливіших сучасних медико-біологічних і соціально-економічних проблем в світі і, зокрема, в Україні. Питання сучасної діагностики новоутворень шкіри є актуальними, тому що діагностування іноді проходить на пізніх стадіях розвитку злюкісного процесу, що призводить до низької виживаності хворих.

В останні роки спостерігається зростання кількості злюкісних новоутворень шкіри в усіх країнах світу. Сьогодні щорічно в Україні діагностуються більш ніж 20000 випадків злюкісних новоутворень шкіри, що складає 44,5 випадків на 100 тис. населення. Топічна і диференційна діагностика станів cancer *in situ*, та не відомих новоутворень є досить складним та непростим завданням, хоча клінічні прояви захворювань у вигляді зміни кольору та розмірів новоутворень спостерігаються достатньо рано. Тому своєчасна діагностика повинна покращити результати лікування, якість життя та збільшити виживаність хворих.

Мета дослідження – визначити інформаційну значимість ознак злюкісного процесу на основі анамнезу і клінічного перебігу, а також визначити елементи можливої гіподіагностики.

Матеріали і методи. Для вирішення поставленої задачі були проведенні клінічні дослідження 50 людей, які мали різні форми новоутворень шкіри голови, шиї і тулубу. Вік обстежених людей коливався від 14 до 80 років без значної різниці за статтю. З них 25 людей новоутворення спостерігалися на шкіри голови і шиї, у 25 – шкіри тулубу. Дослідження включало вивчення анамнезу, оцінки об'єктивного стану новоутворень: розмір, форму та термін змінювання кольору за останні 3 місяці. Для оцінки

стану новоутворення проводили дерматоскопію використовував мікроскоп з фіксацією отриманої візуалізації. Об'єктивна семіотика і мікроскопія (дерматоскопія) показали деякі характерні ознаки для добро і злюкісних новоутворень. Всі вони підлягали хірургічному втручанню у вигляді радикального видалення в межах здорових тканин.

Результати дослідження і їх обговорення. Всі досліджені вказували, що на місці новоутворення колись була пігментна пляма і з часом з'явилось новоутворення, яке збільшувалося в розмірі та змінював колір. Хворі не змогли визначити чітко термін кольорових змін шкіри. Із анамнезу свідчило, що на ранніх стадіях розвитку новоутворення шкіри мали однакову об'єктивну і клінічну семіотику. На фоні новоутворення об'єктивно спостерігалося рожева болюча пляма, яка на протязі пролонгованого часу не загоювалася. Крім болю ураження шкіри супроводжувалося незначною кровотечою та свербіж. Так, у 20 обстежених були клінічні симптоми, коли спостерігався нерівномірний колір пігментації новоутворення, які мали включення темних відтінків коричневого або рожевого кольору та збільшувалася пігментна плями більш ніж 6 – 8 мм. Ця клінічна симптоматика характерна для меланоми шкіри людини. У 20 обстежених була характерна клінічна семіотика для базальної та сквамозноклітинної карциноми: поверхня новоутворення була ніжна, рожевого кольору, але при її торканні, вона починала кривавити; з часом на її місці формувалася афта. У цих обстежених новоутворення шкіри носу та вуха були у вигляді великого езофітного утворення з ознаками чорного некрозу. У 10 обстежених клінічно діагностовано доброкісна пухлина шкіри: аденона сальної залози обличчя і кератопапілома шкіри. Ці пухлини

складалися із клітин епідермісу. Клінічний перебіг протікав без ускладнень і якість життя хворих була задовільна.

Таким чином, проведені дослідження (анамнез, dermatoskopія і клінічні прояви) констатують з одного боку, безумовну значну діаг-

ностичну цінність анамнезу і об'єктивної семіотики новоутворень шкіри, а з іншого, – є можливість помилок при трактуванні отриманих клінічних ознаках (добро і злюкісності) і особливо помилок при вибору методу забору матеріалу (біопсія або тотальне видалення).

© А.Ф. Євчева, 2018

А.Ф. ЄВЧЕВА (ОДЕСА, УКРАЇНА)

ЕТІОЛОГІЯ ЗЛЮКІСНИХ НОВОУТВОРЕНЬ ШКІРИ ЛЮДИНИ

Етіологія злюкісних новоутворень шкіри, як і раку взагалі – невідомі. Однак достовірно відомі фактори екзогенної і ендогенної природи, які спонукають виникнення передракових змін в шкірі. Злюкісні ураження шкіри в 70% випадків мають локалізацію на відкритих частинах тіла, зокрема на шкірі обличчя: чолі, носі, скронях та вушних раковинах. Особливо небезпечними є новоутворення шкіри, чутливі до фізичних та хімічних подразників, що призводить до малігнізації пухлинного процесу.

Відомо багато причин розвитку раку шкіри: це фізичні, хімічні та термічні агенти. До фізичних відносяться пролонговану дію УФ-опромінення вид сонця і штучної засмаги, механічні травми невусів, родимих плям і рубців шкіри. До хімічних факторів відносять пролонгований контакт із сажею, з сіркою, смолами, дьогтем та миш'яком. До ендогенних причин відносять захворювання печінки, які знижують та порушують антиоксидантний захист організму, що сприяє зростанню новоутворень шкіри екзогенного походження.

Причиною раку шкіри також може бути дія протипухлинних, протизапальних та кортикостероїдних препаратів, які пригнічують імунітет. Іноді рак виникає із придатків шкіри: волосяних фолікулів, жирових і потових залоз. Також існує успадкована прихильність до розвитку злюкісних новоутворень шкіри. До розвитку раку шкіри також може призводити облігатний та факультативний передрак. До облігатного відносять пігментну ксеродерму, хворобу Педжета, хворобу Буена та еритроплазію Кейра. До факультативних відносять усі хронічні захворювання шкіри (гіпертрофічні, атрофічні процеси, повільне загоєння афт і ран шкіри).

Морфологічно відрізняють такі типи зло-

якісних пухлин шкіри, що часто зустрічаються: базаліома (базальноклітинна карцинома), плоскоклітинний рак шкіри (сквамозноклітинна карцинома) та злюкісна меланома. Слід пам'ятати, що об'єктивно на ранніх стадіях розвитку злюкісні ураження шкіри мають однакову клінічну семіотику.

Пухлини складаються із аномальних клітин плоского епітелію зовнішнього шару шкіри, клінічно виглядають як жовті лускуваті ділянки шкіри. Поверхня новоутворень ніжна і при легкому торканні починає кровавити, а потім на місці такого ураження формується афта. Пухлини із клітин шкіри, що утворюють пігмент меланін, які розташовані в епідермісі (у верхньому шарі шкіри) є найбільш небезпечними та агресивнimi. Для меланоми характерні нерівномірні кольори пігентації, від темних відтінків коричневого, часом з вкрапленнями рожевого і червоного; розмір пігментної плями перевищує 6–8 мм. На пізніх стадіях меланома проникає в глибокі шари шкіри, потім в кров і лімфатичну систему, тим самим сприяє розносу клітин по усьому організму.

Таким чином, для зменшення кількості злюкісних пухлин шкіри треба проводити профілактику, яка полягає в уникненні надмірного навантаження шкіри ультрафіолетовим опроміненням. Необхідно проведення самодіагностики: при виявленні на шкірі новоутворення незрозумілої форми і кольору, яке не зникає довгій час, слід обов'язково звернутися до dermatолога або онколога. Рання лікарська діагностика передракових станів шкіри дозволяє визначити тактику своєчасного спеціального лікування. І на-самперед, важливо проведення регулярних профілактичних оглядів лікарями сімейного профілю.

© А.Ф. Євчева, 2018

Господ О.Н., Березнюк В.В. Особенности респираторных обонятельных расстройств у пациентов с вазомоторным ринитом и гипертрофией средней носовой раковины	126
Грицевич М.Ю. Порівняння ефективності методів маскування та звикання у терапії вушного шуму	20
Деева Ю.В. Современная концепция лечения бактериальных риносинуситов	21
Деева Ю.В., Паламарчук В.О., Соломенникова Н.В. Досвід хірургічної корекції дисфонії при ятрогенічних паралічах гортані у хворих після операції на щитоподібній залозі	127
Дячук В.В., Дячук В.В. Діагностика та лікування абсцесу перегородки носа у дітей	22
Дячук В.В., Дячук В.В. Тактика лікування дітей з небезпечними сторонніми тілами стравоходу	23
Дячук В.В., Дячук В.В. Вплив захворювань обличчя на рентгенологічну картину приносових пазух	24
Дячук В.В., Дячук В.В. Консервативне лікування дітей з аденоїдними вегетаціями	24
Евчев Ф.Д., Гаевский В.В., Евчева А.Ф., Евчев Д.Ф. Роль биоцизурина в лечении интоксикационного синдрома у больных со злокачественными опухолями головы и шеи	26
Евчев Ф.Д., Гаевский В.В., Евчева А.Ф., Евчев Д.Ф. Эффективность консервативной терапии хронического тонзиллита	27
Евчева А.Ф. Клинические особенности дифференциальной диагностики значимых ознак доброкачественных новообразований кожи головы, шеи и туловища	28
Евчева А.Ф. Етиология злокачественных новообразований кожи человека	29
Желтов А.Я., Гусакова А.А., Костровский А.Н. Отдаленные результаты модифицированного способа аденоотомии у детей с секреторным отитом	30
Жулай Т.С., Зупанець І.А., Безугла Н.П., Гой А.М. Нові підходи до патогенетичного лікування гострого риносинуситу: результаты клинических випробувань	31
Журавлев А.С., Шушляпина Н.О., Демина Е.В., Носова Я.В. Симуляционные подходы в системе обучения оториноларингологии	32
Журавлев А.С., Ященко М.И., Демина Е.В., Шушляпина Н.О. Возможности использования транспланта в восстановлении деформаций и дефектов носа и парanasальных синусов	33
Заболотный Д.И., Мельников О.Ф., Иваненко Ф.А., Сидоренко Т.В., Заяц Т.А., Тимченко М.Д., Фараон И.В., Тимченко С.В. Исследование влияния «пчелиного экстракта» на реакции иммунитета <i>in vitro</i> и в эксперименте на животных <i>in vivo</i>	34
Заболотный Д.И., Мельников О.Ф., Тимченко С.В., Заболотна Д.Д., Фараон И.В., Вахнина Г.П., Біль Б.Н. Патофізіологічні основи підвищення антиінфекційної резистентності слизових оболонок дихальних шляхів	34
Заболотный Д.И., Мельников О.Ф. Современные представления о роли мукозальных вакцин в диагностике, лечении и профилактике инфекционно-воспалительных заболеваний ЛОР-органов	35
Заброварна-Микитюк Т.М., Квіт Д.І., Семенюк О.О., Герега С.Р., Лінда Б.Л., Раба Б.М. Трансформація роботи ЛОР-відділення міської дитячої клінічної лікарні м. Львова на тлі реформ за даними динаміки його показників	36
Зайцев А.В., Березнюк В.В., Лыщенко Д.В., Моргачева А.К. Использование трехфазных импульсов при настройке кохлеарных имплантов у пациентов со стимуляцией лицевого нерва	37
Зайцев В.С., Моргун О.В., Носивец С.М. Одонтогенный верхнечелюстной синусит: проблемы верификации диагноза	38
Запорожець Т.Ю., Лоскутова I.В. Особливості цитологічного складу ексудата слухової труби та ротоглоткового секрету при ексудативному середньому отиті	39
Зінченко Д.О. Спектрацеф: новый японский цефалоспориновый антибиотик для лікування оториноларингологічних захворювань	130
Калашник Ю.М., Аврунін О.Г. Можливості технологій швидкого прототипування при персоналізованому виготовленні інtranазальних сплінтів	40